

τα, εκατόν ὀπὰς, ἄλλα δὲ καὶ μέχρι χιλίων.

Ἄφου χωρισθῶσι κατὰ μέγεθος οἱ μαργαρίται χωρίζονται ἀκολούθως κατὰ σχῆμα. Εἶτα κλείονται οὕτω κεχωρισμένοι ἐντὸς σακκιδίων καὶ οἱ πολυπολύτεροι αὐτῶν πωλοῦνται· οἱ λοιποὶ ἤττονος ἀξίας χρυσιμούνουν εἰς τὴν κατασκευὴν διαφόρων ἐκλειγμάτων, εἰς ἃ οἱ πλούσιοι τῶν Ἰνδῶν ἀποδίδουσιν ἐξῆλον θεραπευτικὴν ἰδιότητα. Οὕτω οἱ μασσῶντες μεθ' ἡδυπαθείας τὸ βετέλ, ῥοφῶσιν τὸν χυμὸν ἀσβέστου προερχομένης ἐκ τῆς ἀπανθρακώσεως μικρῶν ἢ παραμεμορφωμένων μαργαριτῶν.

Ἄληθεύει ἄρα γε ὅτι τὰ ἐν τοῖς βαθυτάτοις ὕδασι ἀνευρισκόμενα ὄστρακα περιέχουσι τοὺς λαμπροτέρους μαργαρίτας; Τοῦτο διαβεβαιούσιν οἱ Ἄραβες τῆς Βαχεῖμ ἐν τῷ Περσικῷ κόλπῳ, οἵτινες ἀλιεύνουσι τοὺς μαργαρίτας δι' οἶων καὶ οἱ Ἰνδοὶ μέσων. Παρ' αὐτοῖς, ἡ ἀλιεῖα εἶνε ἐλευθέρα καὶ διαρκεῖ ἀπὸ τοῦ Μαρτίου μέχρι τοῦ Σεπτεμβρίου, ἀποφέρει δὲ κατ' ἔτος περὶ τὰ δέκα ἑκατομμύρια φράγκων.

Τὰ ἐν Ἀμερικῇ μαργαριτοφόρα στρώματα τοῦ τε Βίρηνικου καὶ τοῦ Ἀτλαντικοῦ ὠκεανοῦ ἐξήντηθησαν ἤδη, χρηματίζοντα λίαν προσδοφῶρα μέχρι τοῦ τέλους τοῦ παρελθόντος αἰῶνος. Τὰ τοῦ σικελικοῦ πελάγους καὶ τῶν διαφόρων ἐν Αὐστραλίας νήσων διατελοῦσιν εἰς ἀνθηρὰν κατάστασιν.

»Πάντα ταῦτα δὲν μὲ ἐκπλήττουσιν· ἐξακολουθεῖ εἶπεν ὁ Δὸν Κισώτ. Παρητήρησες εἰς τί κατεγίνετο ἡ ἀνασσα ἐκείνη τῆς καλλονῆς; Βεβαίως θὰ εὔρες αὐτὴν ὀρμαθίζουσαν μαργαρίτας;»

Ἄγαθὸ ἰππότη Σερβάντες, διδάσκαλε τῆς ἡέμου φιλοσοφίας, ὁ οὕτω λογικῶς ὀμιλῶν ἤρωσ σου ἡγγόνει ὅτι τὸ ὀρμαθίζειν μαργαρίτας εἶνε ἔργον δυσκολώτατον, εἰς ὃ θὰ ἦτο πάντα ἀκατάλληλος ἡ ἀπλοῖκῃ Δουλοσινέα!

Ἡ τέχνη αὕτη ἀπαιτεῖ μεγίστην ἐπιδεξιότητα. Αἱ κατασκευάζουσαι τὰ περιδέραια ἐργάτιδες δέον νὰ ᾧσι πεπροικισμένοι δι' ἰδιαιτέρας τινὲς φιλοκαλίας, ὥστε νὰ διακρίνωσιν ἀμέσως τίνες μαργαρίται ἔνεκα τοῦ σχήματος καὶ τοῦ χρώματος αὐτῶν πρέπει νὰ προσαρμοσθῶσιν ἐγγύς ἀλλήλων. Ἐργάτις ἐπιδεξία συναρμολογοῦσα καλῶς περιδέραιον μαργαριτῶν ἀποδίδει εἰς αὐτὸ ἀξίαν κατὰ πολλὰς ἑκατοντάδας φράγκων μεγαλύτεραν τῆς πραγματικῆς. Ὁ τρόπος δὲ τοῦ κατασκευάζειν τοὺς μικροὺς ἐκείνους κόμβους ἀναμέσον τῶν διαφόρων κόκκων ἀπαιτεῖ ἔκτακτον λεπτότητα ἐργασίας, καὶ διὰ τοῦτο καλὴ τεχνίτις ἐν Παρισίοις κερδίζει εἴκοσι φράγκα καθ' ἑκάστην.

Γεννώμενος ἐντὸς τῶν σπλάγγων νοσοῦντος ὄστράκου ὁ μαργαρίτης φέρει ἐν ἑαυτῷ τὸ σπέρμα τῆς ἀσθενείας καὶ θνήσκει καὶ αὐτὸς ἐπίσης.

Ὁ χρόνος τὸν μαραίνει καὶ μετὰ καιρὸν ἢ ἀρχικὴ στιλπνότης αὐτοῦ θαμβοῦται.

Ἐξελθὼν ἐκ τῆς γλαυκῆς ἀβύσσου ὕπως δέχεται τὰς θωπείας τοῦ φωτός, ὅπως λάμπη ἐπὶ τῆς γυμνῆς σαρκὸς τῶν ὤμων τῆς τόσον προσφιλοῦς τῷ Ρούβεν, ὅπως ἀστράπτῃ ἐπὶ τῶν ξανθῶν κομῶν, τῶν ἀρεστῶν τοῖς Ἑνετοῖς ζωγράφους, ὅπως κρέματα ἀπὸ τοῦ ροδοχρόου λοβοῦ τῶν γυναικείων ὤτιων, ὁ μαργαρίτης δὲν ἀρμόζει νὰ μὲνη κεκρυμμένος εἰς τὰ σκότη.

Εὐρέθησαν καὶ ὄρυκτοι μαργαρίται, εἰς μέρη τινὰ καλυπτόμενα ἄλλοτε εἰς παναρχαίαν ἐποχὴν ὑπὸ τῆς θαλάσσης, καὶ εἰς νεκροπόλεις τῶν ἀρχαίων τῆς Ἀμερικῆς κατοίκων, ἀλλ' οἱ μαργαρίται οὗτοι εἶχον ἀπολέσει πᾶσαν τὴν στιλπνότητά των.

Λοιπὸν ὠραῖαί μου δέσποιναι, ἂν ἀρέσκωσιν ὁμῖν οἱ μαργαρίται ὡς ἀρέσκουσιν εἰς ἐμὲ οἱ ὠραῖοι ὀφθαλμοί σας, μὴ κλείετε αὐτοὺς ἐντὸς θηκῶν, ἀλλὰ κοσμεῖσθε δι' αὐτῶν. Δι' αὐτὸν καὶ μόνον τὸν σκοπὸν ἐπλάσθησαν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ.

[Μετάφρασις]

X***

Ο ΜΑΡΤΗΣ

Ὁ Μάρτης βάλλει τ' Ἀπριλιοῦ τὰ γλαμπυρὰ φορέματα, καὶ καταβαίν' ἀπ' τ' ἀψηλὰ μὲ τῶν βουνῶν τὰ βέμματα, κί αὐτοῦ ποῦ εἶν' οἱ κάμποι φωτοβολᾷ καὶ λάμπει.

Ἐ τὸ σπιτικὸ τους τὰ δενδρὰ ριγοῦν καὶ συμμαζεῦνται, τ' ἄνθη ἔς τοὺς κόρφους των βαθεῖα κοιμοῦνται κί ὄνειρέν[ονται,

καὶ τὰ λουλοῦδια κόμα
δὲν βγήκαν ἀπ' τὸ χῶμα.

— Δενδρὰ, ὁ Μάρτης τὰ λαλεῖ, γιὰ ἀφήστε τὰ καμώματα!
Ἄνθη, τὰ μάτια ἀνοίξετε καὶ βγήτ' ἀπὸ τὰ στρώματα!
Νὰ ἰδῆτε τί σὰς φέρει
τὸ μαγικὸ μου χέρι!

Ἐγὼ μ' ὁ μήνας, ποῦ γυρᾷ ἔς ἐκάθε χρόνου κύλιμα,
καὶ φέρει μὸσχους καὶ θωριαῖς εἰς τάνθη μ' ἕνα φίλημα,
καὶ φέρ' εἰς ἐκάθε κόρη
ἕνα καλὸ ἀγόρι.—

Τὰ κοῦνε τάνθη καὶ κοτοῦν κί ἀνοίγουν τὰ χειλάνια τους·
καὶ μισανοίγουν τὰ δενδρὰ τὰ πράσινα ματάκια τους·
τὰ βόδα ποῦ κυττάζουν
φθονοῦν κί αὐτὰ καὶ σχάζουν.

Τ' ἀκοῦει κ' ἡ ἀμυδαλιὰ, κορίτσι κουτοπόνηρο,
κί ἀπὸ τὸν ὕπνο πλανευτὴ, ἐρωτημέν' ἀπ' ὄνειρο,
πὰ ἔς τὰ γυμνά της κάλλη
νυφητικῆ ἄνθη βάλλει.

— Καλὸ ἔς τὸν εὐμορφο τὸ νιδὸ, ποῦ φῆς τὸν ὄνειρέυθηκα,
ποῦ ἔς τὸ γλυκὸ μου τόνειρο εἶδα πῶς τὸν πανθρεύθηκα!
Ἐὶν τί καλὰ μὲ φέρει
τὸ γκαρδιακὸ μου ταῖρι; —

Τῆς φέρνει στρῶμ' ἀπ' τὸ Χιονιὰ κί ἀπ' τὸ Βοριὰ παπλώ[ματα]
τῆ νύχτα κἀμῶνον τῆ χαρὰ, καὶ πὰ ἔς τὰ ξημερώματα
τῆς ἀγκαλιᾶς του ἢ πάχνη
τὴν εὐμορφήν ἀδράχνει!

Τῆς κἀμνει σάββανο χλωμὸ τὸ νυμφικὸ της φόρεμα·
τῆς βάνει μοιρολογητὴ ἕνα ψυχρὸ θολδρέμμα·
κί ἐκεῖνο κλαί' καὶ σάφτει,
καὶ ρίχνει καὶ τὴν θάφτει.

Γ. Μ. ΒΙΖΥΝΟΣ.